

[Steincke.]

ministeren fastsatte Regler skal anvendes til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken. Derimod har vi, som det allerede fremgaar af det, jeg har sagt, intet imod at tiltræde Bestemmelserne i § 1 b)–e).

Af Hensyn til de store Summer, det her i det hele drejer sig om, og hvorom jeg kan henvise til Folketingsudvalgets Betænkning Bilag 2 med tilhørende Trykfejl, samt for at undersøge enhver Mulighed for Ændringer som de af os ønskede skal jeg senere tillade mig at stille Forslag om en ganske kort Udvalgsbehandling.

Hauch: Nationalbankens Regnskab og Nationalbankens periodiske Opgørelse over dens økonomiske Status er jo et Slags internationalt Papir, hvad det ogsaa bærer Præg af derved, at der er udenlandsk Tekst knyttet til disse Opgørelser. Jeg tror, at det af Hensyn til Offentliggørelsen er overordentlig betydningsfuldt i den Situation, som har været herskende under og efter Besættelsen, at Nationalbankens Statusforhold og Regnskab kommer i en bedre og fastere Form end hidtil, og gennem det foreliggende Lovforslag vil det kunne lykkes. Dette faar ogsaa Udtryk gennem den Bestemmelse, der findes i Lovforslaget om, at Afskrivning i Henhold hertil allerede kan gennemføres med Virkning for det Regnskab, der nu snart skal offentliggøres af Nationalbanken. Det viser, at man ogsaa fra Statens Side finder det ønskeligt at komme bort fra de ejendommelige uoverskuelige Forhold, der har hersket med Hensyn til Nationalbankens Opgørelse af dens Tilgodehavende og Gæld. Det viser, at man fra alle Sider maa finde det ønskeligt at skabe Mulighed for den Stabilitet i Nationalbankens Forhold, som man her gør Skridt til at indføre.

Jeg skal aldeles ikke komme ind paa en Omtale af Lovforslagets Enkeltheder, heller ikke paa Spørgsmaalet om, hvor lang Tid Folketinget har haft til Behandling af Sagen. Jeg er i og for sig ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Steincke i dette — hvad han ifølge sit Temperament vist i og for sig er ligeglad med —, men under Hensyn til den omhyggelige, samvittighedsfulde Redegørelse, som vi har faaet fra Finansministeren, skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Det er den ulykkelige Tilstand, vi var i under Besættelsen, der har

fremkaldt dette Lovforslag i Overensstemmelse med det gamle Ord, at efter den søde Kløe kommer den sure Svie. Havde vi, som man har gjort det f. Eks. i Sverige, ordnet Tingene nogenlunde efterhaanden, var vi ikke kommet i den Situation at skulle til at rette paa Forholdene. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at disse Forhold paa en eller anden Maade skal rettes; en Sanering af Forholdene er nødvendig, hvis vort Erhvervsliv igen skal kunne faa sin Frihed, og det tror vi jo i det Parti, jeg repræsenterer, er en af de fornemste Forudsætninger for, at hele Samfundsmaskineriet kan komme til at fungere med den Effektivitet, som vi alle haaber det snart maa faa.

Det, man som Lægmand ofte stilles over for i sine Overvejelser, er dette: hvor stort Beløb mener man egentlig der bør opsuges, før man kan sige, at nu har man det tilstrækkelige Overblik over, det tilstrækkelige Hold paa Tingene? Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister er i Stand til blot at gætte paa, hvor meget man skal have afviklet af disse Milliarder, som det drejer sig om. Man stilles ofte overfor de Spørgsmaal i Landet, naar Folk taler om Tingene: skal hele Beløbet tilbagebetales? Kan man nøjes med det halve eller en anden Brøkdæl? Hvor langt skal man egentlig gaa, før man kan sige, at nu er den Sag i Orden?

Et andet Spørgsmaal, som man ofte møder, og som jeg gerne her vil have den højtærede Finansministers Besvarelse af, er, om Nationalbanken skal have Rente af den Sum, der bliver til Rest, og som altsaa ikke bliver afviklet, saneret, opsuget, eller hvordan man vil betegne det, og derigennem afskrevet. Og hvor meget regner man med, at dette kan beløbe sig til paa den aarlige Drift for Statens Finanser? Det er Spørgsmaal, som Lægmand ofte stiller, og som man selv som Lægmand synes, at man ikke er særlig sikker over for. Derfor vilde jeg sætte megen Pris paa, om den højtærede Finansminister blot kunde antyde, hvordan dette Forhold ligger. Noget sikkert og bestemt skal jeg være den sidste til at bede om.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Hauch i, at Hensynet til Ulandet for Nationalbankens Vedkommende naturligvis maa spille en aldeles overvejende Rolle. Det er Kendetegnet paa et sundt Samfund, at det har Orden i sit Pengesystem, har Kontrol over sin Økonomi, og det betragter jeg for mit Vedkommende som meget vigtigt og meget værdifuldt.

Det er beklageligt, at man fra Socialdemokratiets Side ikke mener at kunne gaa videre end til det, der er omhandlet i en Del